

PRÆDIKEN TIL MARIÆ BEBUDELSESDAG 2020

v. konstitueret sognepræst Katrine Gaub

Evangeliet til søndag den 29. marts 2020 (i kirkeåret: 'Mariæ Bebudelsesdag'):

Da sagde Maria:

»Min sjæl ophøjer Herren, og min ånd fryder sig over Gud, min frelser!

Han har set til sin ringe tjenerinde.

For herefter skal alle slægter prise mig salig, thi den Mægtige har gjort store ting mod mig.

Helligt er hans navn, og hans barmhjertighed mod dem, der frygter ham, varer i slægt efter slægt.

Han har øvet vældige gerninger med sin arm, splittet dem, der er hovmodige i deres hjertes tanker;

han har styrtet de mægtige fra tronen, og han har ophøjet de ringe;

sultende har han mættet med gode gaver, og rige har han sendt tomhændet bort.

Han har taget sig af sin tjener Israel og husker på sin barmhjertighed,

som han tilsagde vore fædre – mod Abraham og hans slægt til evig tid.» (Lukasevangeliet Kap. 1,

vers 46-55) Amen.

PRÆDIKEN

Verden og Danmark ser anderledes ud i de her uger. Det meste er lukket ned. Kirken er lukket. Vi kan ikke samles -som normalt og som vi gerne vil. Tiden lige nu her i Danmark kan føles dystert og truende, mange føler mismod, utryghed og ensomhed – henover landet hænger strømmen af nyheder om Corona-virus som tunge, mørke skyer, der tynger os alle ned til kun at bevæge os i små cirkler i og omkring vores hjem.

Som kontrast til alt dette er foråret kommet til os – med fuglesang og blomsterflor, med lune dage og solskin. Selvom vores samfund er sat på pause og er i stilstand, så viser foråret os livets gang og livets rytme. Vi kan måske finde tid og rum til at tænke på andre ting, end vi plejer til hverdag – især hvis vi formår at få slukket for den evindelige nyhedsstrøm fra skærmene.

Måske kunne man tænke over, hvad vi mennesker er for nogle skabninger? Man må i hvert fald sige, at menneskets tanker om sig selv ikke fornægter sig gennem verdenshistorien. Utallige bygningsværker vidner om menneskets trang til at vise storhed. Gennem tiderne har der været højtflyvende ideologiske tanker om de bedst arkitekttegnede samfund.

Mange af verdens mest kendte og elskede historiske bygningsværker vidner om, hvordan mennesker gennem tiden har villet vise deres storhed og magt og ofte med et ønske om at udødeliggøre sig selv. Sådant er det f.eks. med de fleste af Verdens 7 Vidundere – altså dem man i dag kalder verdens 7 vidundere. Det er dem, der blev kåret efter en internetafstemning den 7.7.2007. Det skal lige siges, at de oprindelige 7 vidundere og tanken om dem stammer tilbage fra antikken, men da de oprindelige 7 vidundere ikke eksisterer mere – bortset fra Kheops-pyramiden i Ægypten – er der altså her tale om 7 nye.

Der er blandt de 7 nye vidundere flere, som er opført i tidligere tiders magtfulde samfund, samfund som har haft deres tid i verdenshistorien, men som nu ikke længere eksisterer. Menneskets opfindelser har som regel kun en begrænset levetid.

Som f.eks. Colosseum i Rom, den store ovale bygning, der blev bygget i Romerrigets storheds tid – for at vise de romerske kejseres altdominerende magt.

Også Den Kinesiske Mur, som består af mange befæstningsmure, der tilsammen er mange tusinde kilometer lang, – også den vidner om menneskets virkestrang.

De 7 verdens vidundere og mange andre monomenter er alle fantastiske bygningsværker, som helt kan tag pusten fra én, når man står og beskuer dem. Og mennesket har også skabt stor arkitektur og kunst, ud fra ønsket om skønhed.

I Danmark har vi Kong Christian den 4., der bl.a. sørgede for Rundetårn i København (der både er bygget som kirketårn til Trinitatis Kirke og som et observatorium), og Rosenborg Slot, Regensen, Holmens Kirke og Børsen – alle er de kendte og elskede bygninger, som vi forbinder med Danmark og dansk historie. Men måske er det netop forskellen: at vi forbinder disse bygninger med vores egen historie og eksistens, snarere end som symbol på en oppustet diktators magtbegær.

Gennem historien har mennesket gang på gang forsøgt at udødeliggøre sig selv gennem ideologiske samfundsstrukturer symboliseret ved overvældende og mastodonte bygningsværker. Ideologier og -ismer fra en menneskelig tanke, trukket ned over hovedet på folket, fordi diktatoren så sig klogere og

mere vis end folket. Gang på gang er det blevet gjort til skamme, når mennesket glemmer, at mennesket ikke selv er skaber. Alle menneskets bestræbelser gøres til skamme – ikke kun historisk, men også evangelisk ved det fælles vilkår, at alle mennesker må forlade denne verden. Det eneste sikre i ethvert menneskeliv er, at døden er afslutningen på det. Og det er det samme for ham, der sidder i en slumby i Mumbai i Indien og som kun kan leve, fordi han samler affald, – det er det samme for ham, som for verdens rigeste mand, der har lejet sig ind i en suite på verdens mest eksklusive hotel i Dubai.

*'Gik alle konger frem på rad, i deres magt og vælde,
de mægted ej det mindste blad at sætte på en nælde'.*

Sådan skriver Brorson i salmen: 'Op al den ting som Gud har gjort' (Nr. 15 i Den Danske Salmebog). Selv den mægtigste Cæsar formår ikke at sætte et blad på en ussel plante som en brændenælde. Det er her, evangeliet taler til os. Evangeliet om Guds søn, der blev båret og født af en ung pige fra en lille provinsby, som ikke var noget eller nogen i samfundsmæssig betydning. Guds søn blev født ind i små kår, godt og grundigt understreget ved, at det fortælles, at han fødtes i en stald. Og da Jesus som voksen træder frem – på det tidspunkt, hvor mange sætter deres lid til ham som deres frelsende konge – der rider han ind i Jerusalem palmesøndag på et æsel. Ikke som en menneskelig sejrende konge, men som den sagtmodige æselkonge. Kristus korsfæstes langfredag som en forbryder, som den mest usle i et samfund.

Alt det her er jo den omvendte verden. Det er forargeligt – at det stærke her er i det svage. Det virker ulogisk, som dumhed, ja, som en dårskab, at evangeliet vender tingene på hovedet. Det er dét, Paulus skriver om i sit brev til menigheden i Korinth, som også er én teksterne til denne søndag: Han skriver

–
“... det, som er dårskab i verden, udvalgte Gud for at gøre de vise til skamme, og det, som er svagt i verden, udvalgte Gud for at gøre det stærke til skamme, og det, som verden ser ned på, og som ringeagtes, det, som ingenting er, udvalgte Gud for at gøre det, som er noget, til ingenting, for at ingen skal have noget at være stolt af over for Gud ... for at “den, der er stolt, skal være stolt af Herren,” som der står skrevet.” (1. Korintherbrev kap. 1, vers 27-31)

Vi hører i dagens evangelium Maria synge sin lovsang – efter englen Gabriels bud til hende om, at hun om 9 måneder vil føde Guds søn. Her – ugen inden påske – mindes vi om, hvordan det startede, Marias bebudelse, inden vi kommer til langfredags slutning. Den slutning som påskemorgen med Kristi overvindelse af dødens bånd ved sin opstandelse gennembrydes af det evige livs lys til at lyse over os og være os nådig.

Og i dét lys kan vi gå ud og fornøje os med at kreerer spændende arkitektur, store bygningsværker - eller hvad vi nu er kaldet til i hverdagen, ikke som bevis på vores egen magt og storhed, men for at være mennesker blandt mennesker vel vidende, at vi intet er uden Guds nåde. Som Luther skrev: 'Så vær da synder og synd tappert, men tro og glæd dig stærkere i Kristus, som har sejret over synden, døden og verden'. Amen.

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu, og altid, og i al evighed. Amen.

KIRKEBØN

Gud, vor fader og skaber.

Vi beder dig: Vær hos alle syge og sorgfulde, enten de er fjern eller nær. Vær med alle der er bange og alene og alle der har mistet eller sidder ved et sygeleje og tager afsked.

Vi beder dig: Støt og hjælp os, når vi kommer til at tvivle på dig i en verden fuld af lidelse og nød.

Vær med de forfulgte, og krigs- og terroramte verden over, også her hos os, og lær os altid at se vort medmenneskes lidelse og smerte.

Velsign og bevar din kirke og os, som hører dit ord, og vær med din kirke over hele jorden.

Vær med vor dronning Margrethe den 2., Kronprins Frederik, Kronprinsesse Mary og hele det kongelige hus

Vær med alle familier, store som små.

Vær hos alle, der har fået magt betroet, at de bruger deres magt med visdom og omtanke.

Styrk vores tro på syndernes forladelse og din tilgivelse og styrk vores håb om et evigt liv hos dig, når vi en gang dør.

Giv os mod til hver dag at møde vort livs nye begyndelser og styrke til at bære vort livs afslutninger.

Giv os alle nåde, fred og velsignelse og efter et kristeligt liv den evige salighed.

Amen.

